

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu vil jeg godt medgive, at hr. Rahbæk Møller ikke kender miljøforholdene helt præcist og detaljeret. Men de, der arbejder med dem, vil vide, at der faktisk er en branchebekendtgørelse på vej. Det, der var min tanke med det arbejde, var at koble den branchebekendtgørelse, som vil stille stærkere miljøkrav end dem, der eksisterer i dag, med spørgsmålet om anparter og spørgsmålet om støtte.

Nu kan man sige, at det bliver en gratis omgang med, at de får støtte, og der bliver ikke stillet yderligere krav til skibsværfterne. Jeg skal beklage, at det udgik af udgiftsmæssige grunde, men jeg skal faktisk også beklage det af miljømæssige grunde, og det var baggrunden for mine bemærkninger.

Hr. Rahbæk Møller ved jo godt, hvilket miljømæssigt arbejde der i øvrigt er i gang, og at man naturligvis ikke kan løse alle verdens problemer på én gang, heller ikke skibsværfternes. Det indebærer selvfølgelig, hr. Rahbæk Møller, en større diskussion, for det, der vil være formålet med det, er at finde den balance, der gør, at man ikke blot får sine skibe repareret eller malet op, eller hvad der nu kan være tale om, i Polen eller andre lande, hvor man ikke ser så nøje på spørgsmålet om miljø.

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive grundholdning, der er udvist over for lovforslaget, og også sige tak til industriministeren for positiv forhandlingsvilje i forbindelse med den fælles holdning, vi er nået frem til.

Jeg vil gerne sige specielt til hr. Svend Heiselberg, at politik jo er mange ting. Ofte er politik også, hvad der måske er mindre tiltrækkende, en konkurrence om, hvem det nu var, der kom først.

Jeg opfattede noget af det, hr. Svend Heiselberg sagde – ud over den positive tilslutning, som jeg takker for – som lidt en konkurrence om, hvem der kom først. Det kan vi jo bruge mange kræfter på. Vi kan nok ikke helt anfægte, når vi sådan ser på skrift, hvad det var, der blev fremsat af lovforslag den 28. december, at det var et ganske bestemt parti, der kom først, nemlig Socialdemokratiet, i denne runde.

Men det, der er det mest afgørende, synes jeg, er, at vi i dag kan konstatere, at vi har kunnet samle os om det resultat, der tegner sig.

Det synes jeg er utrolig vigtigt. Så kan vi ved andre lejligheder bruge kræfter på at dyste om, hvem der nu har kørt løbet bedst.

Til hr. Rahbæk Møller er jeg tilbøjelig til at sige: Skulle vi ikke alligevel fastholde det forslag, der foreligger, og så hæfte os meget ved den beredvillighed, der er, og som også industriministeren har bekræftet: Hvis EF-nedtrapningen ikke fortsætter i mindst lige så stærkt tempo og helst stærkere tempo, end vi hidtil har set, så er der en ny situation, og så får vi måske det forslag op til alvorlig overvejelse, som hr. Rahbæk Møller var inde på, om 3-års-perioden.

Der er en sammenhæng, det ved vi jo, mellem det støtteniveau, vi har, og den periode, støtteniveauet skal omfatte. Så hvis vi vil have en længere støtteperiode, kan vi ikke helt se bort fra, at vi må kigge på niveauet for de nærmeste år. Derfor den tilbageholdenhed, som jeg har givet udtryk for i forhold til hr. Rahbæk Møllers tanke om at lægge et år til. Det er ikke gjort med bare at lægge et år til. Det tror jeg også vi af finansielle grunde skal erkende.

Fru Annette Just havde en betragtning om specielt Socialdemokratiet. Fru Annette Just havde også betragtninger om regeringspartierne, det skal jeg ikke så meget gå ind på. Jeg vil alligevel helt imod min natur benytte lejligheden til at afkræfte det rygte, fru Annette Just var inde på. Socialdemokratiet fremsætter ikke forslag om afskaffelse af anpartsordningen hverken i næste uge eller i næste uge igen eller for den sags skyld i en tid, som vi kan vurdere. Vi er af den opfattelse, at en afskaffelse af anpartsordningen vil have en række uheldige følger for den værftsindustri, der lige nu må kende sine vilkår i de allernærmeste år.

Jeg vil også gerne sige til fru Lone Dybkjær, som var inde på de statsfinansielle ræsonnementer, at vi har haft lejlighed til at se på, hvor meget den indeksfinansieringsordning egentlig betyder statsfinansielt. Det er klart, som det blev sagt af industriministeren, at det afhænger af, hvordan inflationen bliver. Men jeg synes, jeg har grund til at sige, at hvis inflationen holdes på et lavt niveau, der hedder 2 eller 3 pct. – hvad såvel regeringen som vi andre tilstræber, og hvad OECD også vurderer i det nærmeste år, medmindre der indtræder katastrofer, hvad vi desværre ikke kan udelukke – så har vi faktisk en ordning, der er rimelig billig, og som